

ko se sprejemajo v društvo tudi letni člani z udnino 50 novč. Torej rodoljubni hrvaški duhovniki, na delo! Lani se je sicer že precèj kasno oglasilo, da se sprejemajo v društvo letni člani, pa vendar se jih je oglasilo 2495. Upamo, da se to število v tekočem letu vsaj podvoji. Dostojnih členov šteje društvo 12.153, a ves imetek je vreden 155.991 gld. 34 novčičev. Društvo bo izdalo za to leto pet knjižic: koledar „Danico“ v 42.000 iztiskih, „Ptice“, zadnji zvezek Davorina Trstenjaka, potem „Čovjek od ženitbe do smrti“ po Albanu Stolzu in jedno knjižico gospodarstvene in jedno pobožne ali pa pripovedne vsebine. Društvu želimo od srca uspeha in rasti.

Letos bodo slavili Madžari tisočletnico svojega prihoda v svoje sedanje pokrajine. Slovesnosti bode seveda dovelj, a priredili bodo menda

l. 1896. tudi velikansko razstavo. Na tej razstavi bodo sodelovali tudi Hrvati: zakaj, pač ne vem. Izbral se je poseben odbor, kateremu je naloga skrbeti, da bode hrvaški oddelek čim sijajnejši. Vlada je dovolila v ta namen 100.000 gld., in vendar se mnogim v odboru zdi ta vsota še mnogo premajhna. Spominjamo se še lepe hrvaške deželne razstave, katera je bila sicer jako dostojna; tudi takrat se je dovolila za razstavo neka vsota, vendar je bila prav mačehinska v primeri z vsoto, katera se daje v proslavo madjarskega imena.

Za danes dovršim to svoje pismo; post je, pa bodi tudi pismo kratko. Če Bog dá zdravje, pomenimo se po veliki noči zopet kaj malega. Naj se le zopet jedenkrat oglasi vesela pomlad! Pozdravljeni!

Književnost.

Slovenska književnost.

Knjige „Matice Slovenske“ za leto 1894.

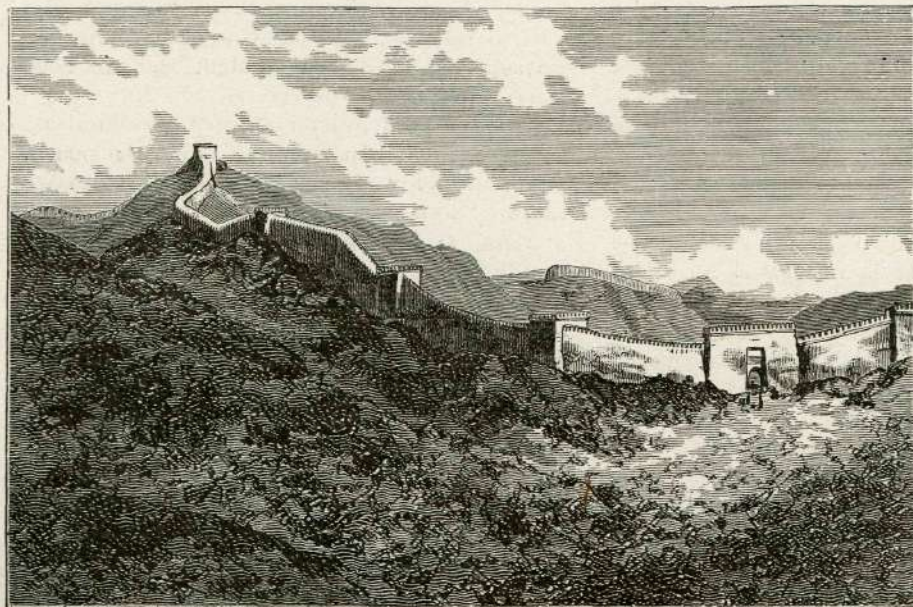
(Dalje.)

Ant. Knezova knjižnica. Zbirka zabavnih in poučnih spisov. Izdaje „Slovenska Matica“. I. zvezek. Uredil Fr. Levrec. V Ljubljani 1894. Tisk „Národne tiskarne“. Str. VI + 195. Cena 40 kr.

Knezova knjižnica prinaša podobo ustanovnika, rajnega velikega trgovca v Ljubljani,

gosp. Antona Kneza, in kratek življenjepis njegov. Zatem pa čitamo v knjižici povest: „Gospod Lisec“. Spisal dr. Fr. D. — Slovensko občinstvo veselo seže po vsakem novem delu, ki ga je napisalo spretno pero gospoda dr. D. Saj pa tudi pisatelj zna pripovedovati. Brez nepotrebnih uvodov nas v svojih povestih seznanja z glavnimi osebami tako umno, da so nam takoj zanimive in domače, kakor da bi bili naši stari znanci. V tej-le povesti spoznamo glavno osebo, gosp. Lisca, ki je bil v mladosti v železnični službi, na starost

pa je prišel v Dobravo, kjer si je znal med preprostimi rojaki pridobiti visoko čislanje, ker je pomagal ljudem pri tožbah in sploh pri opravkih z gospodsko. Kmalu je bil najvažnejša oseba v Dobravi; njegov vpliv se je kazal v vseh hišah, zlasti pa pri Brdarjevih. Brdarjeva brata, kmečka sinova, Janez in Tone, si nista bila kar nič sorodna po duhu. Janez je bil pol leta v Zagorju pri rudarjih. Navzel se je ptujih šeg, postal bahač in postopač. Oženil se je

Kitajski zid.